

باطشی ولتر حکایت میکند این است که دونفر از خدمتکاران او خیاتی ورزیدند و او از قضیه مطلع گردید، خدمتکاران در حالتیکه از ترس میلرزیدند برای پوزش و عذر خواهی برآبرش خم شدند، این منظره بحدی او را برقت درآورد که بی اختیار اشکش بر کونه ها جاری شده و جلو خدمتکاران خود بزانو در آمد، پس از اینکه ایشان را از زمین بلند کرد فرمود جز در مقابل خدای یکتا برآبرهیچکس خم مشوید، این است بزرگی حقیقی و مهتری جلویدان کله گوشه بر آسمان برین هنوز از تواضع سرش برزمین عبد الرحمن فرامرزی

بقام احمد فرامرزی

تاریخ جغرافی

تاریخ تدوین جغرافی

۱۸۶

تا جائیکه تاریخ شهادت میدهد، نخست ملتیکه جغرافیرا تدوین کرده فینقیها بوده اند. فینقیها چون یک ملت اقتصادی و تجارتی بودند برای توسعه دائره تجارت خویش علاوه بر اینکه سواحل سه کانه (۱) دریای متوسط را کشف نمودند، از بوغاز جبل طارق گذشته وارد اطلسیک شده از جهت شمال و شمال شرقی سواحل انگلستان و دریای بالتیک را کشف نموده و از جانب جنوب تا خط جدی رسیدند (۲)

این ملت هنر مند کاری و زحمت کش همانطور که در قسمت مغرب اکتشافات عظیمی نموده در مشرق نیز خدمات بزرگی در این راه انجام (۱) مقصود از سواحل سه کانه دریای متوسط سواحل آسیائی و افریقائی و اروپائی دریای مزبور است

« ۲ » قبل از فینقیها جزائر انگلستان مثل اینکه جزء دنیا نیست مجھول بوده ولی فینقیها با نجا راه پیدا نموده و با سواحل جنوب غربی جزائر مزبوره تجارت مینمودند و از انجا قلع و آهن و بعضی مواد معدنی دیگر جاب میکردند ایکن فینقیها هیچ چوبی را نجع پساریخ و اخلاق نمکه و مزایای « یونی ایسا نوشته اند

داده است مثلاً کشتهای آنها بساحل قلزم و بحر عمان و اقیانوس هند آمد و رفت داشته، محصولات هندوستان از قبیل عاج و عطورات وادیه و بعضی حیوانات مثل فیل و میمون برای تجارت جلب نموده و واسطه ارتباط هشتر و مغرب بودند چنانکه تاکنون بعضی اسمای امتعه بزبان هندی در زبان های فینقی و عبری موجود است و این خود بزرگتر دلیل ارتباط فینقیها با هندوستان میباشد. در ایام فینقیها شهر صور مرکز تجارت عالم و نقطه ارتباط شرق و غرب بوده یعنی طرفین اجناس خود را برای فروش بشهر مزبور می آوردند و از آنجا ب نقاط مختلفه حمل میشد.

خلاصه فینقیها در مسافت های خود بعضی از نقاط مجھوله را کشف کرده و مسافت و فواصل بین شهرها و ممالک را تعیین نموده و تمام آن معلومات را بشکل کتاب قدیم کرده اند که متأسفانه انتقالات روز کار اثر قابلی از آنها برای ما بیاد کار نگذاشته است

عبریها نیز معلومات گران بهائی در فن جغرافی از فینقیها فرا گرفته اند، زیرا تورات بخیلی از نقاط دور دست اشاره مینماید که حتماً خود عبریها آن نقاط را ندیده اند بعد از عبریها نیخاو پادشاه مصر اول کسی است که برای اکتشافات جغرافیائی و توسعه دامنه این علم کمر بسته چنانکه در سال ۶۰۰ قبل از میلاد هیئتی هماور کشف اراضی مجھوله واستقراء احوال زمین نمود، این پادشاه یک دسته از کشتهای خود بسر پرستی ملاحان فینقی از دریای احمر باقیانوس هند فرستاد و بعد از پیمودن سواحل هندوستان دور افریقا را طواف نموده پس از سه سال از محیط اطلسیک گشته از بوغاز جبل طارق وارد دریای متوسط شدند.

هیئت مزبور درمسافرت خود مدتی آفتاب را در طرف شمال مشاهده مینمودند و این خود دلیل بر این است که تا جنوب خط استوا رقت بودند لیکن هر دوست مؤرخ شهریرونای آنها را تکذیب کرده و عقیده آنها را رد نمود.

کارتازهای نیز چون مثل فینقیها اهتمام زیادی بتجارت داشتند و محبور بمسافرت نقاط دور دست بودند از اینراه کمک زیادی بتوصیع علم جغرافی

نمودند، ولی بدینکه جز از مسافت هنوز که در قرن پنجم قبل از مسیح بوده اخبار صحیح و جامعی از آن مسافرتها بمان نرسیده است، میگویند هنوز با نقص کشته از بوغاز جبل طارق گذشته تا جون بنین رسیده است و بعضی مدعی هستند که از رود نون تجاوز ننموده است

در حدود سال ۳۲۰ قبل از میلاد ملاحتی بشیاس نام از میسلیا که فعلا به مارسیلیا معروف است سفر کرده و داخل اتلانتیک گردید پس از اطلاع بر احوال سواحل اسپانی و گل وارد انگلستان شده و بواسطه توغل در شمال پکش جزیره موفق گردید که بعضی از متاخرین آن را ایسلام دانند تصور مینمایند. برخی هم آن را جتلاند و جمعی شنلاند مینندارند (۱) دیگری نیز مسافرتی به اتلانتیک نمود و اطلاعات مفیدی از ممالک اروپا که بر کنار دریا میزبور واقع است بدست آورد

حله اسکندر بھندوستان در سال ۳۳۰ قبل از میلاد بزرگتر خدمتی بعلم جغرافی نمود و خیلی بیش از سابق مردم باحوال آن مملکت عظیم و ممالکی که در راه آن واقع است آشنا ساخت زیرا فاتح مکدونی تا نهر هینفاسیس که فعلا آنرا ختیج مینامند رسید و کاملا پرده از روی احوال آن حدود برداشت.

اسکندر علاوه بر اینکه به هر چاقدم میگذاشت تویسندگان ملازم و کاب را مأمور ضبط و قایع و تحریر اوضاع جغرافیائی آنجا مینمود اشخاصی را مخصوص تحقیقات جغرافیائی باطراف و جوانب کسیل میداشت چنان که بعد از مراجعت هندوستان و ورود بمکران تصمیم گرفت که کشته های زیادی ترتیب داده خود شخصاً از دهنہ رود سند، بحر عمان و خلیج فارس را پیموده از تنگه شط العرب وارد خوزستان شود، ولی بعد بملاحظة اینکه مبادا در هفت غیاب قشون ساخلوی ایران بی نظم و متفرق گردد و یا باد مخالف کشته های را بنفاط دور دست و غیر مسکون اندازد و قتوحاتش ناتمام بماند، خود از این خیال منصرف گشته، انجام این امر را به سران سپاه تکلیف نمود لیکن

«۱» بار حرج قول بقیاس معاصر اسکندر بوده

بعضی از آنها از ترس و وحشت و برخی بواسطه عجله که برای مراجعت بیونان و دیدار خویشاوندان داشتند از قبول این امر سریا زده و بالاخره سردار دلیر و نامی او نارک که از همه باسکندر تزدیک تر و محبوب تر بود داوطلب این مسافرت گردید.

اسکندر چون مفارقت او برایش ناگوار بود ابتدا از اجابت ملشمس او سرباز زد ولی در مقابل اصرار نارک راضی شده و در آکتبر ۳۲۶ قبل از میلاد مشارالیه باسی کشته بزرگ و چند کشته کوچک ازدهنه رو دست حركت کرده بعد از چند ماه معطلی و گرفتاریها و جنگهای زیاد با مکنه سواحل سند و مکران وارد میناب گردیده پس از چند روز توقف بار دو کاه اسکندر که در پنج روزی میناب متوقف بود رفته بعد از چند روز استراحت بمیناب مراجعت کرده از آنجا با همراهان خود تمام سواحل و اغلب جزایر خلیج فارس را عبور نموده از دهنۀ شط العرب وارد خوزستان گردید.

۱۸۹

نارک شرح مسافرت خود را در روزنامه خویش که هنوز هم موجود است روز بروز نوشته و نقاط بسیاری از قبیل جاشک، میناب، هرمز، لارک، کنک، قیس، کنکان، بوشهر، بندر ریک، دیلم، هندیان و غیره مفصل اسم برده است (۱) سفر نامه نارک از جمله آثار گرانبهائی است که از دست تطاول روزگار محفوظ مانده و میتوان معلومات زیادی از اوضاع و اخلاق سکنه سواحل بحر عمان و خلیج فارس در آن عهد از آن بدست آورده، زیرا نارک اولین سردار بزرگ و ناخدا عظیم الثانی است که این دو دریا را کاملاً پیموده و جزئیات اوضاع آنجارا بر شته تحریر در آورده است.

در چهار صد سال قبل تنها سفر نامه نارک محرك و هادی پرتفالیها برای قتح و استعمار خلیج فارس گردید، و میتوان گفت که انگلیسها نیز بهداشت و راهنمایی سفر نامه مزبور بخيال تسخیر هندوستان افتادند خلاصه قتوحات اسکندر کمک زیادی بتوسعه این علم نمود و اگر مدت زیادی

(۱) بعضی از آسامی هه نارک ذکر نموده با آسامی امروزه مغایرت دارد ولی بعضی عن آسامی امروز است

عمر میکرد آثار زیاد تری بیاد کار میگذارد، زیرا نثارک مینویسد: اسکندر خیال داشت که کشتی زیادی ترتیب داده و مرا مأمور نماید که سواحل جزیره العرب را سیر کرده از بحر عمان و بحر احمر بمصر مراجعت نمایم و گویا قصد عمدۀ اسکندر این بود که میخواست از راه دریا هراودۀ تجارتی فیما بین مصر و ایران برقرار سازد

علاوه بر این نمایندگان سلوکوس که یکی از خلفاء اسکندر بود تا نهر کنک رسیده و شهر بالمبوتر که تصور میرود در محل الله آباد فعلی واقع بوده است دیدن نمودند.

ظاهرآ یونانیها جز آنچه در کتبشان آمده یا کمی بیشتر از احوال آسیای شرقی اطلاعی نداشته اند ولی اول کسیکه با طریقه علمی مشغول فن جغرافی شده، ایراتشینس بوده که در نصف دوم قرن سوم قبل از میلاد در اسکندریه میزسته. مدارس علمی اسکندریه در آنوقت از کروی بودن زمین مسبوق بود، ولذا ایراتشینس آنرا پایه تبعات خویش قرار داد، ولی متوجه مسائل اصلی که عبارت از خط استواء و قطبین و مدارین است نبود ایراتشینس بنای جغرافی خود را بر خط موازیکه در تمام نقاطیکه اطول ایام آن به چهارده ساعت و نیم بالغ میشود قرار داده است

این خط تصوری از رأس و نسان در آسیانی رو به شرق امتداد یافته، از جزیره رودس، آسیای صغیر، ایران و هندوستان عبور کرده در قریبۀ ثینا (۱) خاتمه پیدا میکند.

طول این خط موهومی بعقیده خود ایراتشینس هفتاد هزار استاده (۲) یا یکی بیش از هشت هزار میل انگلیسی بود. ایراتشینس ثوله را اقصی نقطه شمال زمین بپنداشته و مسافت بین آن و زمین مسکون درجهٔ خط استواء ۱۴۰ میل انگلیسی گفته است.

(۱) قریبۀ ثینا را در ساحل اوقیانوس شرقی و انتهای دنیا از شرق پنداشته اند « دائرة المارف بستانی حرف ج »
 (۲) استاده مقیاسی است یونانی و هر استاده ۱۴۸ ذرع شاه است « مرآۃ البلدان جزء اول صفحه ۲۸۴ »

در آن ایام مردم معتقد بودند که ماوراء حدود معروفة آن ایام اقیانوسی است که عبور از آن ممکن نیست. ایراتشینس تصور میکرد که ممکن است بوسیله مسافت در اوقیانوس شرقی جزایر و یا قاره دیگری را کشف نمود. بعد از مشارالیه ابرخوس بنیانی که در جزیره رودس و اسکندریه زندگانی میکرد نظریات او را تعقیب کرده مقدار زیادی بر وسعت این علم بیفزود مشارالیه علم جغرافی را با قواعد فلکی وفق داده و ملاحظات زیادی بر ملاحظات علماء سابق در مسئله طول و عرض افزوode و معتقد بوده است که میتوان از مرابت خسوف و کسوف خطوط طول را کاملاً از روی دقت تعیین نمود. ولی بدینختانه مردم با همیت اکتشافات او پی نبرده و در حیات او کسی نظریات اورا تجربه و امتحان ننمود. یک قرن و نیم بعد از وفات ابرخوس استرابون^(۱) سیاح شهر و بزرگ یونانی ظهور کرده و رساله در جغرافی تألیف نمود که تمام معلومات و اطلاعات علماء سلف در آن جمع آوری کرد و ممالک واقعه در سواحل دریای متوسط از روی صحت و استقراء کامل وصف نمود ولی در قسمت ممالک ساحلی اوقیانوس اطلسیک مرتب اشتباهات زیادی گردیده است،

قبل از جهان‌گیری دولت روم تصورات علماء درباره شمال و شمال شرقی اروپا همه موهوم بوده و دارای هیچ قدر و قیمت علمی نیست. مثلاً راجع به سکنی و نیا و روسیه و شمال آلمان هیچ اطلاعی نداشتند و در باب امتداد اروپا بجهت شمال بی اندازه مبالغه مینمودند؛ ولی بعکس حدود آسیا را خیلی کوتاه فرض میکردند زیرا از سیبریه و تزارستان و چین و ژاپون اطلاعی نداشتند، و مینداشتند که رود کنث رو بطرف مشرق جریان دارد و از انجا با و قیانوس شرقی همیزد، حدود شمالی آسیا را نیز بیحر خزر منتهی میدانستند و خیال میکردند که بحر خزر از محل تزارستان فعلی و سیبریه به اوقیانوس شرقی اتصال دارد، افریقا را نیز غیر از قسمت شمالی را نشناخته بودند و چنان عقیده داشتند که ما وراء حدود معروفة آنها یک منطقه حاره وجود دارد که بهیچوجه قابل سکونت و زندگی نیست، استرابون با آنکه بوجود دریای محیطی قائل بود امکان گردش دور افریقا را که تا آنوقت علماء قائل بودند

۱ « تولد استрабون در ۶۳ قبل از میلاد بوده »

بکلی رد و انکار نمود

روهیها اگر چه مثل یونانیها بعلم خدمت نکرده اند و فقط شهرت و اهمیت آنها از لحاظ سیاست و جهان بانی است ولی چون برای اطلاع از احوال مستعمرات خویش و ممالک همجاور به دانستن جغرافی محتاج بودند در این باب خدمتی بسزا نموده اند (۱) اول جغرافی دان روم بمیونس میباشد که معاصر امپراطور کلودیوس بوده و رساله در علم جغرافی تالیف کرده که زمین را به دو قسمت شمال و جنوب یا معلوم و مجھول تقسیم نموده است، قسمت معلوم که عبارت از قسمت شمالی باشد به سه قسمت تقسیم کرده - ۱ اروپا و این قاره را فقط عبارت از سر زمین شمالی دریای متوسط و غربی نهر رن دانسته - ۲ افریقا و آنرا نیز فقط سر زمین جنوبی بحر متوسط و غربی رود نیل فرض کرده است - ۳ آسیا بقیه ممالکی که در آنوقت معروف آنها بوده به آسیا موسوم ساخته است و از آن وقت تا ظهور بطليموس اعتماد مردم در جغرافی بر کتاب استرابون و معلومات بمیونس بود، ولی بطليموس بدرجه در این علم مشهور شد که استрабون و بمیونس را از خاطرها محو نمود

هنگام ظهور بطليموس امپراطوری روم به منتهی درجه وسعت رسیده بود و باین واسطه معلومات زیادی از احوال مستعمرات خویش و ممالک و دولتهاي معاصر خود بدست آورده بودند و بواسطه وسعت ملک و اطلاعات وافری که داشتند از نظریه علماء قبل که وجود محیطی را تصور میکردند نکول کرده و حدود زمین را خیلی وسیع فرض مینمودند * (بته دارد)

۱ « اول کسی ه بطور جامع و مفید راجع به اوضاع طبیع و جفا فیائی و عادات سکنه انگلستان و تاریخ ائمکلت چیز نوشته بولیوس قیصر معروف رومانی است - مشارالیه بعد از آنکه مدت سه سال برای مطبع ساختن گهای ساکن فرانسه زحمت کشید در ه و قبل از میلاد بخيال تسيخير انگلستان اختاد و با قشونی جرار بجزائر مزبوره رو آورده لیکن چون از يکطرف ساکنین جزائر بريطاني بوسيله ملاحان گلی از خيال قیصر مطلع شده بودند و از جهت هم بادهای تند مخالف انتظام سیر کشتی هارا از هم گسيخت قیصر از بيم اينکه مبادا نتواند پیشرفت کند و شکست باعث ضعف اراده قشون شود بدون مصادمه مراجعت نمود و در بهار ۴ ه قبل از میلاد با گشتی های زیادی گله روی دریا را پوشانیده بود حمله ور گردیده قسمت عده انگلستان را فتح نمود بقیه در ۴۳ در عهد امپراطور اکلودیوس بقيادت اولوس بیوتیوس بتصرف رومیها در آمد ولی اسکالنند در سال ۷۳ بعد از مسیح اسر کرد کی بولیوس کرسکولا فتح نمودند و از آنوقت تا ۴۰ بعد از مسیح در قصرف دولت روم بود